

09.05.2021. Rogate und Muttertag

Mindenkit szeretettel köszöntünk Rogate vasárnapján, ami az imádság vasárnapja. S egyben a mai napon Ausztria szerte anyák napját is ünnepelnek. Úgyhogy így köszöntünk mindenkit nagy szeretettel Istentiszteletünkön. A zsoltáros szavaival is: **Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem. (Zsolt66,20)**

Der Sonntag Rogate ist der Gebetsonntag. Außerdem feiern wir heute Muttertag Österreichweit. So grüßen wir allen herzlich an unseren Gottesdienst heute. Und wir grüßen alle ganz herzlich mit dem Wochenspruch: **Gelobt sei Gott, der mein Gebet nicht verwirft, noch seine Güte von mir wendet. (Ps 66,20)**

Lekció/Lesung: Dan9,17-19: Hallgass meg mégis, Istenünk, szolgál imádságát és könyörgését, és ragyogjon rá orcád elpusztult szentélyedre, önmagadért, ó, Urunk! 18 Istenem, fordítsd felém füledet, és hallgass meg! Nyisd ki szemedet, és lásd meg: milyen pusztulás ért bennünket és azt a várost, amelyet terólad neveztek el! Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket. 19 Uram, hallgass meg! Uram, bocsáss meg! Uram, figyelj ránk, és cselekedj, ne késlekedj! – önmagadért, Istenem, hiszen rólad nevezték el városodat és népedet!

Und nun, unser Gott, höre auf das Gebet deines Dieners und auf sein Flehen und lass dein Angesicht leuchten über dein verwüstetes Heiligtum, um des Herrn willen! 18Neige, mein Gott, dein Ohr und höre, öffne deine Augen und sieh unsere Verwüstungen und die Stadt, über der dein Name ausgerufen ist! Nicht unserer gerechten Taten wegen bringen wir unser Flehen vor dich, sondern deiner grossen Barmherzigkeit wegen! 19Herr, höre! Herr, vergib! Herr, höre hin und handle, zögere nicht, um deinetwillen, mein Gott! Denn dein Name ist ausgerufen über deiner Stadt und über deinem Volk.

Alapige: 2Móz 20,12 Tiszteld apádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet Istened, az Úr ad neked!

Az imádság vasárnapja és anyák napja. Két egymástól eltérő és egymástól különböző esemény, amelyek ezen a mai napon egybe esnek.

Nem tudom, hogy mikor s milyen időközönként szoktunk imádkozni. Az evés előtt, vagy napszakokhoz kötve, valami után, vagy valami előtt, de nekünk az az ígéret adatik, hogy az imádságot meghallgatja az Isten. S ez nem jelenti azt, hogy feltétlenül teljesül minden kívánságunk, vagy hogy semmilyen hiányt nem szenvedünk, vagy valami bajunk ne lenne.

Én úgy hiszem, hogy egy nagyfokú szabadságot adhat, ha tudunk imádkozni. Mert ez talán azzal is jár, hogy belátjuk: nem mindent irányíthatunk mi, nincs minden a kezünkben. Azaz át lehet, sőt át is kell adni bizonyos dolgokat s az azokhoz kapcsolódó feszültséget, aggodalmat az Örökkévalónak.

Persze ez a ráismerés azt is jelenti, hogy igyekszünk ápolni az Istennel való kapcsolatunkat. Merthogy az imádság az felé irányul. Legyen az hálaadó, legyen az kérő, könyörgő, rövid vagy hosszú, csendes vagy hangos ima. Mindig Istennek címezzük.

S vannak olyan imádságok, amiket tudunk fejből, s kívülről, s ez jó is, mert néha nehezen fogalmazunk saját magunktól, s ilyenkor bizony néha nagyon hasznos olyan ismert formákhoz nyúlni, amik szinte kapaszkodót jelentenek. A Mi Atyánk, vagy az asztali áldás, a reggeli, esti imádság.

S hogy milyen jelentősége van az imádságnak, nos azt akár a reformátor elődöktől is kérdezhetjük, s látjuk azt, hogy már régóta voltak olyan imádságos könyvek, amik pont azt a célt szolgálták, hogy ha valakinek nem megy, vagy nehezen fogalmazza meg az imáit, akkor nyugodtan használhatja ezeket. Egyik ilyen klasszikus mű magyar nyelven a Szikszai György által írt Keresztyéni tanítások és imádságok¹ című könyv, amit már a 18. század óta használnak a reformátusok.

S még hogyha elég régi is már a könyv, s némely szakaszát már meghaladta a kor, vagy éppen még nem tudott mostani problémákról, de a bevezetésében szépen végig járja azt, hogy milyen is a „jó” imádság: Figyelmes, mély alázattal, buzgalommal, bizalommal, tiszta szívből, kitartóan, hitből.²

S talán, amikor az anyákra gondolunk, meg általában a szülőkre, akkor szintén eszünkbe jutnak ilyen jelzők. S erre szólít fel a parancsolat is. Amiben sok minden mellett benne van az is, hogy az együtt élés, a hosszú távú célok, a hosszú távú víziók csak akkor lehetségesek, hogyha így bánunk egymással. Tisztelettel, alázattal, buzgalommal, kitartóan, hitből stb. A gyermek a szülő iránt, s a szülő a gyermek iránt egyaránt. S én bízom benne, hogy így tudunk tekinteni egymásra.

Predigttext: 2Mos20,12 Du sollst deinen Vater und deine Mutter ehren, auf dass du lange lebest in dem Lande, das dir der Herr, dein Gott, geben wird.

Liebe Gemeinde, die Ehre der eigenen Eltern ist wichtig in vielen Hinsicht, und so auch für die Zukunft. Ich bin ziemlich sicher, dass wir vieles von unseren Vorfahren gelernt haben. Die alten und würdigen Traditionen, die wir heute immer noch pflegen, die auch ein Teil unserer Selbst sind. Und diese weiterzugeben ist genauso bedeutungsvoll und wichtig als die neuen Wege zu suchen. Auf dieser Art und Weise werden die Kinder dann auch respektvolle Eltern, die ihren Kindern auch so erziehen. Denn nämlich lohnt es sich wichtige Elemente des Lebens, grundgebende Elemente des Lebens weiterzugeben.

Solch ein Element ist das Gebet auch im Christentum. Man lernt meistens schon als Kind Gebete von den Eltern oder von den Großeltern. Ich erinnere mich immer noch an Gebete, auch an die katholischen Gebete, die mir erzählt wurden, wobei eine gewisse protestantische Gegenhaltung kam dazu im Laufe der Zeit, aber manche Gebete passen immer noch, und verwende ich auch. Feste Gebete, die dann auch Teil der Identität sind. So ist zum Beispiel ein Teil unserer Identität der Vater unser. Bei jeden christlichen Konfession.

Und so bete ich auch zum Beispiel mit all meiner Schülern und Schülerinnen in der Schule, damit Sie es nicht vergessen. Damit es bleibt. Und so lernen wir auch mit unseren Konfirmanden und Konfirmandinnen, damit sie

¹ Szikszai György: Keresztyéni tanítások és imádságok, 1786 újra nyomás: Kálvin Kiadó, Budapest

² Szikszai, 13.

sich auch zuhause finden in der Kirche und im Glauben auch. Dass es nicht fremd, altmodisch, unnötig vorkommt. Sondern als würdig, bedeutungsvoll, Identitätsstiftend.

Und diese Frage können wir uns schon stellen, und darüber nachdenken: was lernt mein Kind, mein Enkel von mir? Vielleicht ein Rezept, ein Wort, Geschichten. Schöne Sachen und auch sehr wertvolle.

Aber lernt mein Kind und Enkel auch mitzubeten? Lernt das Kind auch vor Gott offen zu sein? Wichtige Fragen. Und wenn wir über die Zukunft an diesem Sonntag nachdenken, dann ist uns glaube ich klar, dass Vater und Mutter sehr wichtig sind. Die Familie auch sehr wichtig ist. Ohne Frage. Genauso wie eine Umgebung, die soziale Kontakte.

Was lernt ein Kind zuhause und im Freundeskreis: nur die Schimpfwörter oder Zorn, und Ärger. Oder Dankbarkeit, ein Gebet, die Zehn Gebote, Kirchenlieder und respektvoller Umgang miteinander.

Welche Identität geben wir weiter. Große Frage. Ich wünsche uns allen, dass eine betende, dankbare, vertrauen- und respektvolle, für Gott offene und in der Kirche Zuhause findende Identität unserer sein kann, und dass wir sie weitergeben können. Amen

Áldás/Segen: Lk17,21

Mert az Isten országa közöttetek van!

Denn seht, das Reich Gottes ist mitten unter euch.

Isten gazdag áldását kívánva / Gottes reichen Segen wünschend

Kádas Richárd László